

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: R. Š.

zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Matolínem, LL.M.
sídlem Nad Ondřejovem 14, Praha 4

proti

žalovanému:

Náměstek ministra vnitra pro státní službu
sídlem Jindřišská 34, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 11. 12. 2017,
č. j. MV-168825-5/OSK-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo k jeho odvolání zčásti změněno a jinak potvrzeno rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu dopravy (dále jen „služební orgán“) ze dne 31. 8. 2017, č. j. 41/2017-010-ORG/12 (dále jen „rozhodnutí služebního orgánu“), kterým bylo podle § 166 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní službě“), rozhodnuto o přiznání nároku na náhradu nákladů správního řízení žalobci.
2. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Žalobci vznikl podle § 186 odst. 1 zákona o státní službě ze zákona služební poměr na služebním místě generálního inspektora Drážní inspekce.
4. Na základě § 186 odst. 4 zákona o státní službě, dle něhož náměstek pro státní službu vyhlásí do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona výběrové řízení na služební místo vedoucího služebního úřadu, bylo vyhlášeno na dotčené služební místo výběrové řízení. Tohoto výběrového řízení se zúčastnil též žalobce, byl v něm úspěšný, vláda však na dané služební místo jmenovala jiného úspěšného žadatele.
5. Vzhledem k tomu, že obsazením tohoto služebního místa jiným státním zaměstnancem uplynula doba, na kterou byl žalobce na dané služební místo jmenován, aniž by skončil jeho služební poměr, rozhodl služební orgán rozhodnutím ze dne 1. 7. 2016, č. j. 18/2016-410-ROPO/4 (dále jen „rozhodnutí o převedení“), podle § 61 odst. 1 písm. d) o převedení žalobce na služební místo ředitele sekce Ústředního inspektorátu a územních inspektorátů Drážní inspekce.
6. Proti uvedenému rozhodnutí o převedení na jiné služební místo podal žalobce odvolání, na jehož základě bylo toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 19. 12. 2016, č. j. MV-116944-10/OSK-2016, a to zejména pro jeho nepřezkoumatelnost, a věc byla vrácena služebnímu orgánu k novému projednání.
7. Vzhledem k tomu, že žalobce byl v odvolacím řízení úspěšný, požádal dne 21. 12. 2016 v souladu s § 166 zákona o státní službě o náhradu nákladů řízení, konkrétně o náhradu nákladů na jeho právní zastoupení v celkové výši 751 206 Kč. Ke svému podání přiložil společně s výkazem práce tři faktury vystavené jeho právním zástupcem, jež měly dosvědčovat vynaložení uvedené částky na jeho obhajobu.
8. Rozhodnutím služebního orgánu byl žalobci přiznán nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 15 000 Kč. V rozhodnutí služební orgán uvedl, že za prokazatelné náklady účastníka řízení byly shledány náklady související s následujícím úkony: 1x převzetí a příprava zastoupení nebo obhajoby na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb podle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), 1x další porada s klientem přesahující jednu hodinu podle § 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu a 1x odvolání, dovolání, návrh na obnovu řízení, žaloba pro zmatečnost, popřípadě stížnost proti rozhodnutí o návrhu na obnovu řízení a vyjádření se k nim podle § 11 odst. 1 písm. k) advokátního tarifu. S ohledem na § 10 odst. 1 advokátního tarifu činí tarifní částka 5 000 Kč, za tři úkony tedy celková částka náhrady

nákladů činí 15 000 Kč. Dále služební orgán uvedl, že žádosti žalobce nebylo možno vyhovět v jím požadované částce, neboť nebyla vypočtena v souladu s advokátním tarifem.

9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na § 1 odst. 2 advokátního tarifu, z něhož vyplývá, že v případě uplatnění nároku na náhradu nákladů ve formě odměny za zastupování účastníka řízení právním zástupcem, se využijí ustanovení advokátního tarifu o mimosmluvní odměně, na což měl být žalobce jeho právním zástupcem upozorněn, když s ním jednal o výši smluvní odměny. Tarifní hodnota pro účely výpočtu náhrady nákladů je pro každé správní řízení stanovena podle § 10 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 5 000 Kč. Ve smyslu § 1 odst. 2 advokátního tarifu ve spojení s § 7 advokátního tarifu je tak na náhradu nákladů účastník dotčeného správního řízení dle odvolacího orgánu oprávněn požadovat 1 000 Kč za jeden úkon právní služby, neboť zákon o státní službě neobsahuje žádnou odlišnou úpravu od úpravy stanovené v advokátním tarifu. Pokud tedy služební orgán uznal jako prokazatelné náklady podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu 3 úkony právního zástupce žalobce, přistoupil k chybnému stanovení celkové částky pro náhradu nákladů řízení ve výši 15 000 Kč, neboť žalobci měla být přiznána částka 3 000 Kč. Žalovaný dále zjistil, že služební orgán měl žalobci za prokazatelný náklad ve výši 2 000 Kč uznat též další 2 úkony právní služby: prostudování spisu právním zástupcem za každé započaté dvě hodiny, které právní zástupce provedl dne 14. 10. 2016. Celková výše přiznané náhrady nákladů řízení má tedy činit 5 000 Kč. Žalovaný dále konstatoval, že služební orgán by byl povinen uhradit i další prokazatelné náklady, které účastníkovi řízení vznikly v souvislosti s daným řízením (mimo náklady ve formě odměny za zastupování právním zástupcem, jež jsou upraveny advokátním tarifem), žádné takové náklady ovšem účastník řízení neuplatňoval.
10. K použití advokátního tarifu žalovaný uvedl, že zákon o státní službě neobsahuje odlišnou úpravu a ani použití advokátního tarifu nevylučuje, pročez je zřejmé, že advokátní tarif musí být aplikován. A ani z § 166 zákona o státní službě nelze dovodit, že by měl služební orgán povinnost uhradit náklady řízení v neomezené výši. Proto nemohl zvolit žádnou pro žalobce příznivější variantu výkladu. Žalovaný dále upozornil, že otázka, o jaké řízení se jednalo, není pro určení výše náhrady nákladů řízení relevantní, neboť jejich výše je v případě zastoupení advokátem určena advokátním tarifem pro všechna správní řízení bez rozdílu. Žalovaný se neztotožnil ani s námitkou, že se služební orgán měl zabývat výší částky, jež byla v souvislosti s náhradou nákladů řízení odvedena do státního rozpočtu prostřednictvím daně z přidané hodnoty.

II. Obsah žaloby

11. Žalobce namítá, že žalovaný se při posuzování odvolání žalobce opomněl zabývat řadou jeho skutkových a právních tvrzení ohledně protiprávního postupu služebního orgánu při přiznání náhrady nákladů správního řízení, které souvisely s rozhodnutím o převedení, případně se s nimi vypořádal povrchně, okrajově a zkratkovitě. Tento chybný postup žalovaného činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.
12. Žalobce dále namítá, že žalovaný posuzoval obsah řady listin obsažených ve služebním spisu izolovaně a vytrženě z kontextu a některé skutečnosti uvedené v těchto listinách interpretoval nepřesně. Uvedeným přístupem tak odvolací služební orgán došel k nepřesným, zkresleným či nesprávným skutkovým zjištěním, jejichž důsledkem bylo neúplné zjištění skutkového stavu rozhodného pro právní posouzení projednávané věci.

Tyto vady v dokazování a ve zjištění úplného a objektivního skutkového stavu věci následně vyústily i v nepřesnou aplikaci některých relevantních právních předpisů. Nepřesná interpretace některých ustanovení zákona o státní službě a správního řádu ze strany žalovaného vedla k jeho nesprávným právním závěrům při posuzování odvolání. Napadené rozhodnutí žalovaného tedy spočívá rovněž na nesprávném právním posouzení věci.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatuje, že žalobce v žalobě uvádí řadu obecných námitek, aniž by blíže specifikoval, jakým způsobem se žalovaný dopustil namítaného porušení právních předpisů.
14. Žalovaný uvádí, že se v napadeném rozhodnutí zabýval všemi námitkami žalobce, přičemž se k těmto námitkám vyjádřil v obsáhlém odůvodnění napadeného rozhodnutí.
15. Žalovaný dále uvádí, že řádně aplikoval příslušná ustanovení zákona o státní službě a správního řádu a tato správná aplikace uvedených právních předpisů nevedla k nesprávným závěrům při posuzování odvolání žalobce.
16. Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Argumentace při jednání

17. Při jednání žalobce uvedl, že § 166 zákona o státní službě představuje speciální právní normu, která vylučuje použití jiné právní úpravy; nadto v tomto ustanovení chybí výslovný odkaz na použití advokátního tarifu. Řízení ve věcech služby je spjato se speciálním procesem, který je třeba odlišovat od správního řízení. Žalobce poukázal též na obdobnou právní úpravu v zákoně o služebním poměru a v této souvislosti odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 62/2014. Uzavřel, že v řízení dle zákona o státní službě se neuplatní ani správní řád ani advokátní tarif, a proto má být náhrada nákladů řízení placena v neomezené výši.
18. Žalovaný odkázal na svá předchozí vyjádření a uvedl, že § 166 zákona o státní službě upravuje pouze vznik nároku a nikoli určení jeho výše.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

19. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
20. Z povahy věci se soud nejprve zabýval námitkou žalobce, že napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné.
21. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové

rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím zavázán, apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda je z rozhodnutí zřejmé, které skutečnosti vzal správní orgán za podklad svého rozhodnutí, proč považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl či jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (viz již rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23).

22. Žádná takováto pochybení však soud v nyní napadeném rozhodnutí žalovaného neshledal. Naopak z napadeného rozhodnutí i z rozhodnutí služebního orgánu se podává, že správní orgány své závěry o přiznání náhrady nákladů správního řízení žalobci v inkriminované výši dostatečně a srozumitelně odůvodnily. Takto zřetelně označily jednotlivé úkony právní služby, za které žalobci náleží náhrada nákladů (žalovaný zároveň ku prospěchu žalobce identifikoval další dva úkony právní služby), a také srozumitelně odůvodnily způsob výpočtu celkové částky nákladů dle advokátního tarifu (zde žalovaný srozumitelně korigoval předchozí pochybení služebního orgánu – viz dále). Z jejich argumentace lze zároveň seznat důvody, pro které nebylo možno žalobcovu nároku vyhovět v jím požadované výši (viz především poukaz na nezbytnost aplikace § 1 odst. 2 advokátního tarifu a absence odlišného ustanovení v zákoně o státní službě). Soud navíc zdůrazňuje, že žalobce v žalobě nenamítá konkrétní nedostatky odůvodnění, pouze obecně namítá nevypořádání či nedostatečné vypořádání jeho odvolací argumentace. Soud tedy také pouze obecně konstatuje, že napadené rozhodnutí z hlediska přezkoumatelnosti obстоjí.
23. Rovněž k podstatě věci soud podotýká, že žalobcova argumentace obsažená v žalobě byla značně obecná, kdy žalobce povšechně a bez bližší konkretizace zpochybňoval právní závěry žalovaného a služebního orgánu. Tuto argumentaci žalobce rozvedl až při jednání před soudem.
24. Podle § 166 zákona o státní službě jestliže je účastník v řízení o odvolání, rozkladu, v obnoveném nebo přezkumném řízení úspěšný, má nárok na náhradu nákladů od služebního úřadu. Jestliže má účastník v řízení úspěch jen částečný, má nárok na poměrnou náhradu nákladů. Nárok musí účastník uplatnit před ukončením řízení, a jestliže to není možné, do 3 dnů ode dne doručení rozhodnutí, jinak zaniká.
25. Podle § 1 odst. 2 advokátního tarifu se při stanovení nákladů řízení, jejichž náhrada se klientovi přiznává rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu, výše odměny advokáta určí podle ustanovení o mimosmluvní odměně, nestanoví-li tato vyhláška jinak; § 12 odst. 2 se neužije. Na to je advokát povinen upozornit klienta, jedná-li s ním o smluvní odměně.
26. Podle § 7 advokátního tarifu činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby, z tarifní hodnoty přes 1 000 Kč do 5 000 Kč, 1 000 Kč.
27. Podle § 10 odst. 1 se považuje při zastupování ve správním řízení, včetně řízení o přestupcích nebo o jiných správních deliktech, za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč.
28. Žalobce požadoval náhradu nákladů řízení ve věci jeho převedení na jiné služební místo, tj. správního řízení. O přiznání náhrady těchto nákladů rozhoduje v souladu s § 166 zákona o státní službě služební úřad. Soud přitom zdůrazňuje, že § 166 zákona o státní službě vymezuje, v jakých situacích má účastník řízení právo na náhradu nákladů řízení. Nikterak však neupravuje výši přiznané náhrady. Nejedná se tedy o speciální ustanovení, které by

vylučovalo užití správního řádu či advokátního tarifu, jedná se pouze o speciální ustanovení k § 79 odst. 3 správního řádu, dle něhož si účastník řízení nese své náklady. Konkrétní výše náhrady pak musí být určena podle advokátního tarifu. Absence odkazu v § 166 zákona o státní službě na advokátní tarif jeho použití nevylučuje, neboť užití mimosmluvní části advokátního tarifu vyplývá z § 1 odst. 2 advokátního tarifu a § 22 odst. 3 zákona o advokacii. A opačné závěry nevyplynají ani ze žalobcem odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 62/2014, neboť v něm nebyla řešena otázka určení výše náhrady nákladů řízení, nýbrž pouze podmínky, za kterých mají být účastníkovi řízení náklady hrazeny. A pro úplnost soud dodává, že tento postup je pro správní orgán závazný i za situace, kdy si sám účastník dojednal s advokátem odměnu smluvní. Pokud je taková smluvní odměna vyšší než odměna mimosmluvní, musí úspěšný účastník řízení uhradit rozdíl sám, neboť náhrada nákladů řízení nemá být placena v neomezené výši.

29. Uvedené nastalo též v případě žalobce, který tvrdil, že na nákladech správního řízení (respektive právního zastoupení) vynaložil částku 751 206 Kč. Tyto jím tvrzené náklady za právní zastoupení však pro služební orgán ani žalovaného nebyly ze shora uvedených důvodů určující, neboť správní orgány byly povinny určit náhradu nákladů řízení podle mimosmluvní části advokátního tarifu. V jejich postupu tedy soud neshledal žádný rozpor s právními předpisy. Žalovaný rovněž správně určil vyšší sazby za jeden úkon právní služby podle § 7 advokátního tarifu (ve spojení s § 10 odst. 1 advokátního tarifu, neboť žalobce požadoval náhradu nákladů za proběhnuvší správní řízení), přičemž takto správně napravil pochybení služebního orgánu, který zaměnil tarifní hodnotu dle § 10 odst. 1 advokátního tarifu s vyšší sazby za jeden úkon právní služby podle § 7 citovaného právního předpisu. A pro úplnost soud obecně uvádí, že žalovaný správně identifikoval též jednotlivé úkony právní služby, za které žalobci náležela náhrada, kdy ostatně žalobce ani v žalobě proti jejich vymezení ničeho konkrétního nenamítal. Soud tedy musí odmítnout tvrzení žalobce o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Naopak napadené rozhodnutí bylo vydáno plně v souladu s právními předpisy. Soud neshledal ani žádné pochybení v procesu dokazování a při zjišťování skutkového stavu věci. Ze správního spisu se podává, že správní orgány disponovaly veškerými podklady nezbytnými pro určení výše náhrady nákladů řízení (především pro identifikaci jednotlivých úkonů právní služby, za něž žalobci náleží náhrada), přičemž na jejich základě určily jejich správnou výši. Žalobce v žalobě konkrétně netvrdí, jaké důkazy opomněly správní orgány vypořádat či jaké hodnocení důkazů bylo chybné. Ani tato obecná námitka žalobce tedy nemůže být úspěšná.

VI. Závěr

30. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. listopadu 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu